

Ellen Vunderink rolde vanuit de marketingcommunicatie in haptonomie en massagetherapie. Zij heeft een eigen praktijk als massagetherapeut en combineert haar oude en nieuwe werk in Uitgeverij Arcturus. Met L'even – over natuurlijk gezond zijn, vervult ze haar droom: kennis en informatie delen over natuurlijke gezondheidszorg.

Wat ik echt heel erg belangrijk vind om te delen, is dat ik niet geloof in die samenwerking tussen regulier en natuurlijk. Misschien later, maar nu nog niet. Mijn respect voor de reguliere geneeskunde is immens. Het bestaansrecht, en misschien ook wel de kracht, van de reguliere geneeskunde is het unicausale denken. Daarom heeft een patiënt met meerdere klachten in een ziekenhuis meerdere behandelaars. Die past eigenlijk niet in het systeem.

Wij zijn goed in multicausale ziektebeelden. We kunnen bij SOLK-patiënten een behandeling op maat bieden die klachten kan doen verdwijnen. Op het gebied van leefstijl en preventie kunnen we heel veel betekenen. Als we praten met elkaar en ons openstellen voor de ander, kunnen we elkaar leren begrijpen. Door te praten, overleggen en open te staan voor elkaars kwaliteiten kunnen we balans vinden. Dan kunnen we ieder doen waar we goed in zijn.

De drijfveren van Robert Muts

Ik wil in gesprek!

'Als we willen dat de toekomst beter wordt, moeten we onszelf veranderen.

Ons bescheiden opstellen en samenwerking zoeken door in gesprek te gaan. Het is tijd dat alle eilanden zich verbinden. Ik wil in dit gebouw zo graag ook de Academy for Integrative Medicine, de ayurveda-opleiding Delight en een onderzoeksinstituut huisvesten. Het speelveld is er, er is ruimte! Ik kan niet wachten tot ze komen.'

Sommige mensen in ons werkveld verzetten bergen voor de natuurlijke gezondheidszorg. Wat drijft hen? En kan een interview over hun drijfveren jou inspireren?

Onlangs was ik op bezoek bij Robert Muts in het Integraal Medisch Centrum (IMC) in Amsterdam. Een groot kantoorgebouw dat van binnen de natuur laat voelen. De gulden snede is verwerkt in de vormgeving en de elementen komen overal terug. Het IMC herbergt een grote groepspraktijk van mesologen, osteopaten, psychologen en artsen. Daarnaast zijn de

Academie voor Mesologie en het College voor Osteopathie Sutherland hier gevestigd, en binnenkort ook een sporthal waar cliënten onder begeleiding kunnen trainen. Robert Muts is founding father, oprichter en directeur. Zijn kantoor staat in open verbinding met de ernaast gelegen praktijkruimte. Een 'gewoon' zakelijk kantoor en een bijzonder warme praktijkkamer naast elkaar. In deze praktijkruimte komen naast 'gewone' patiënten steeds vaker ook artsen en specialisten. In het kantoor geeft Robert leiding aan het IMC, de Academie voor Mesologie, het College Sutherland en voert hij zijn werkzaamheden als president van het OsEAN, Osteopathic European Academic Network uit.

Ik vraag Robert om terug te kijken op het verleden, om te vertellen over het nu én ons mee te nemen in zijn toekomstdromen. Maar bovenal vraag ik hem naar zijn vonk. 'Wat maakt dat je zoveel scheppingskracht hebt, Robert?' Toen stak hij van wal.

Ik heb geen
ingang, ik
zoek een
kruiwagen.
Wie me
wil helpen,
graag!

'De wereld is de afgelopen dertig jaar veranderd. Er is meer acceptatie, meer bereidwilligheid bij patiënten en behandelaars. Patiënten zijn bereid een eigen bijdrage te leveren, zowel in de zin van leefstijlverandering als in de vorm van een financiële investering. En onder reguliere artsen en specialisten is erkenning gekomen voor het feit dat de medische wetenschap niet alles begrijpt. Dat is precies waar mijn drive ligt. Als ik mensen zag met 'onbegrepen klachten', dacht ik vaak 'ik begrijp ze wél'. Patiënten kregen te horen dat er niets aan de hand was als de medische wetenschap geen diagnose kon stellen. Wereldwijd worden deze klachten nu geschaard onder de term SOLK, somatisch onvoldoende verklaarde lichamelijke klachten. Die erkenning is immens belangrijk en heeft een grote verandering tot gevolg. Artsen en specialisten erkennen dat zij bij sommige klachten niet weten wat zij kunnen doen om een patiënt te helpen. En staan daardoor open voor een andere kijk op ziekte en voor andere behandelwijzen. Dit merk ik de laatste jaren in toenemende mate en het geeft me hernieuwde passie. De deur staat nu open, bij ons en bij hen. De tijd is rijp voor echte samenwerking.

Die samenwerking zie ik overigens heel anders dan vele anderen in ons vak. Ik heb ongelooflijk respect voor de reguliere zorg. Het is een wonder wat zij kunnen. En wat wij doen is anders, heel anders. Dus als je het mij vraagt, is het voor de patiënt het beste als wij naast elkaar functioneren. Als we beide onszelf blijven, brengen we het beste in de ander naar boven. Maar daarover later meer.

Mijn drive om mesologie als geneesvorm te ontwikkelen was om de brug tussen oost en west te leggen. Mesologie verbindt wetenschappelijke medische kennis met kennis uit de traditionele geneeswijzen. Mijn respect voor zowel westerse als oosterse geneeswijzen is heel groot. Oosterse geneeswijzen zijn 4000 jaar oud. Ik ga ervan uit dat ze verdwenen zouden zijn als ze de mens niets te bieden hebben. Alleen geloof ik wel dat je oosterse geneeswijzen niet zomaar kunt verplaatsen naar de westerse maatschappij.

Gezondheid draait niet om een plat vlak, het is body, mind en spirit. En laten we vooral niet vergeten: gezondheid is hartstikke belangrijk maar levensvreugde is nog veel belangrijker. Iedereen heeft gelijk, er zijn altijd meerdere waarheden. Alles heeft meerdere kanten en de uitdaging is dat we met zijn allen gaan zien dat meer waarheden naast elkaar bestaan.

Zelf ben ik de eerste dertig jaar van mijn leven behoorlijk ziek geweest. Op mijn vijftiende kreeg ik darmkanker. Zo jong als ik was, wilde ik niet geopereerd worden. Met het Moermandieet ben ik er doorheen gekomen. Daarna zijn er nog andere dingen geweest en ook toen was ik eigenwijs. Ik heb het altijd zo gedaan dat ik mijn balans weer terugvond. Daardoor wist ik 'er is meer' en dat heeft me enorm in passie gezet.

mijn wens is dat we met zijn allen gaan bewijzen dat het werkt, niet hoe het werkt

Mijn wens is dat we met zijn allen gaan bewijzen dát natuurlijke behandelwijzen werken, niet hóe ze werken. Lang geleden werd aspirine voorgeschreven. Toen wist men nog niet hoe het werkte, alleen dat het werkte. Dat moeten we nu ook doen, als een therapie claimt dat iets werkt, toon het dan maar aan! Er zijn bijvoorbeeld voor homeopathie en osteopathie veel fundamentele studies gedaan, maar die zijn allemaal klein. Het wordt tijd dat we overtuigender gaan aantonen dat het werkt in toegepast wetenschappelijk onderzoek. En ja, er zijn beren op de weg, er is in ons veld gebrek aan researchkennis en aan geld. Ik daag elke universiteit uit. Vanuit mijn functie als president van OsEAN, het Europese osteopathienetwerk, weet ik dat er in het buitenland wel contacten zijn met universiteiten. 'Hoe komt het dat je geen contact hebt met Nederlandse universiteiten?' Ik heb geen ingang, ik zoek een kruiwagen. Wie me wil helpen, graag!

Nogmaals, ik wil laten zien dat het werkt, niet hoe het werkt. Om een voorbeeld te geven: een patiënt met PDS kan als klachten hebben: afwisselend diarree en obstipatie, pijn, kramp, niet lekker in haar/zijn vel zitten. De behandeling die ik de patiënt ga voorstellen, is echter afhankelijk van veel meer variabelen. Het gaat om wat de patiënt aangeeft, waar zij/hij het meeste last van heeft, en van wat ik verder nog vind in mijn onderzoek. De resultaten van mijn onderzoek zijn bij iedereen anders, en de behandeling is dat dus ook. Wat ertoe doet, is of de klachten daarna zijn veranderd of verdwenen. Ik zou grootschalig onderzoek willen doen, in samenwerking met universiteiten en andere relevante instellingen, en zo laten zien hoe effectief onze behandelingen zijn. Een onderzoek waaruit blijkt dat zoveel cliënten blij zijn met de resultaten van onze behandelingen, dat de overheid zegt: 'mogen we jullie alsjeblieft erkennen?' >

Iets anders dat me aan het hart gaat, is dat er in ons werkveld te veel eilandjes zijn. De tijd is rijp om ook daar verandering in te brengen, dat is de reden dat ik dit gebouw wilde. Ik wilde ruimte creëren voor een groepspraktijk. Als je het mij vraagt, zouden geïsoleerde praktijken eigenlijk niet meer mogen bestaan. Zeker in deze tijd, waar klachten steeds complexer worden, en er zoveel kennis beschikbaar is. Stel dat je een patiënt hebt met dysfunctie in het microbiom. Het is onmogelijk om als eenling zicht op alle kennis te hebben, er zijn zoveel mogelijke oorzaken. Als je samenwerkt, wordt je gezamenlijke kennis groter. Met meer mensen weet je meer, en met meer mensen kun je sparren. Dat is in het belang van de patiënten.

Maar wat ik nou echt heel erg belangrijk vind om te delen, ik geloof niet in die samenwerking tussen regulier en natuurlijk. Misschien later, maar nu nog niet. Ik zei het al eerder, mijn respect voor de reguliere geneeskunde is immens. Zij kunnen levens redden waar wij met lege handen staan. Ze kunnen infecties nog bestrijden in situaties waar wij niets meer kunnen betekenen. Er zijn nog veel meer dingen waar ze heel goed in zijn, die moeten ze doen. Het bestaansrecht van de reguliere geneeskunde, en misschien ook wel de kracht, is het unicausale denken. Daarom heeft een patiënt met meerdere klachten in een ziekenhuis meerdere behandelaars. Die past eigenlijk niet in het systeem.

Wij zijn goed in multicausale ziektebeelden. We kunnen bij SOLK-patiënten een behandeling op maat bieden die klachten kan doen verdwijnen. Op het gebied van leefstijl en preventie kunnen we heel veel betekenen. Bij veel uiteenlopende ziektebeelden hebben wij behandelingen die de kwaliteit van leven kunnen verbeteren.

Als we praten met elkaar en ons openstellen voor de ander, kunnen we elkaar leren begrijpen. Door te praten, overleggen en open te staan voor elkaars kwaliteiten kunnen we balans vinden. Dan kunnen we ieder doen waar we goed in zijn.

Het is goed dat de twee werelden naast elkaar bestaan. We hoeven niet samen in een gebouw te werken met dezelfde patiënten. Laten we burens zijn die beide met hun eigen bril kijken naar de patiënt, op gelijke voet. En het enige dat ertoe doet is dat één van beide de ingang vindt voor de behandeling die de patiënt het beste helpt.' ■

Meer informatie: www.integraalmedischcentrum.nl